

[Minister Viggo Starcke.]

ville høre dem. Jeg fik fra et dagblad, som hedder Dagens Nyheder, en henvendelse om tilladelse til at offentliggøre indlæggene fra diskussionen den 13. maj. Jeg svarede, at jeg gerne gav denne tilladelse under den forudsætning, at indlæggene blev gengivet sandfærdigt, loyalt, redeligt og in extenso. At de ikke har været offentliggjort efter disse betingelser, er i realiteten en tilståelse af, at man ikke ønskede en loyal, redelig og fuldstændig gengivelse.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Jeg skal afholde mig fra at komme ind på en drøftelse af regeringsdannelsen. Jeg har personlig ikke noget som helst imod, at den højtærede minister sidder dér, hvor han sidder nu — det er ikke ment som nogen uvenlighed mod den højtærede statsminister, når jeg siger det — men det kan vi måske få en diskussion om ved anden lejlighed.

De talemåder, som den højtærede minister nu kommer med, har ikke nogen som helst interesse for mig. Jeg har adgang til et stål-bånd, hvorpå hele talen fra den sidste aften forud for valget er optaget. Vil den højtærede minister give mig og andre tilladelse til at lade denne tale trykke, således at offentligheden kan blive bekendt med, hvad den indeholder? Det er det, vi har drøftet ude i radiohuset. Jeg har forstået på den højtærede minister, at ministeren nu er mere tilgængelig end før i tiden. Det drejer sig altså om dette ene spørgsmål, og hvis ikke den højtærede minister siger nej til denne brug af det specielle stof, den sidste tale før valgdagen, betragter jeg spørgsmålet som klaret her, og vi kan så tage fat på den tale, som indeholder uhyre mange interessante ting, ikke mindst i den nuværende politiske situation.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Jeg går ud fra, at dette intermezzo for så vidt nu er ved at være afsluttet, som den højtærede minister nu ikke længere kan forholde offentligheden adgang til at læse talen at kende i dens helhed. Man kan nemlig ikke fastholde det synspunkt, at denne tale alene blev holdt for at blive hørt og så blive glemt så hurtigt som

muligt. Det var vist nærmest det, den højtærede ministers sidste bemærkninger gik ud på, da den højtærede minister fastslog, at alle jo havde kunnet høre den og skrive det ned af den, som de kunne — underforstået: overkomme at — skrive ned. Nu forstår jeg af denne debat, at vi kan vente, at den højtærede minister stiller den til rådighed for os, så at vi kan se, om det citat fra denne tale, han har givet i dag, er et citat, som svarer til talens øvrige indhold, om det virkelig skal tages som udtryk for retsforbundets mandige og modige forpligtelser til at påtage sig ansvaret for skatteforhøjelser over for befolkningen før valget.

Dernæst vil jeg sige, at den højtærede minister med udtalelsen om, at når det omtalte dagblad ikke ville offentliggøre denne tale i overensstemmelse med den tilladelse, han havde givet, lå det i, at det ikke ville offentliggøre den loyalt, redeligt og ærligt, tager sig en frihed, han ikke har lov til at tage. Grunden til, at man ikke kunne offentliggøre den, var, at den højtærede minister med hensyn til typografi og andre redaktionelle problemer greb i den grad ind imod, hvad der er kutyme i pressens verden. Den højtærede minister kunne trygt have stillet talen til rådighed til trykning med almindelig avistypografi. Han kan være overbevist om, at i så fald ville hvert eneste ord være kommet med.

Minister Viggo Starcke: Når man er minister u. p. i enhver henseende, både uden portefølje og uden presse, gør man sig visse forestillinger om, hvad hensigten er med at anmode om optrykning af taler. Da jeg fik denne anmodning, gav jeg med de her nævnte betingelser tilladelse til en offentliggørelse. Det ærede medlem hr. Aksel Møller ved jo meget godt, hvad der kan udrettes med typografi — der er ingen ting, der ses som et udråbstegn i parentes, siger Kumbel — f. eks. spærrede typer, ikke sandt, og mellemoverskrifter, som på forhånd indstiller læseren og giver en skæv indstilling. Skal man have en loyal gengivelse, må man have diskussionen in extenso, fordi den ene parts indlæg er svar på andre parters indlæg.

Den tilladelse, som jeg har givet i sin tid, står jeg ved; men da talen ikke har været offentliggjort endnu, må jeg formode, at der har været visse ting, som man ikke